

Lumină pentru pasul următor

Încredere în Dumnezeu la vremuri grele

STORMIE
OMARTIAN

Originally published in the English under the title:

Just Enough Light for the Step I'm On

Copyright © 1999/2008 by Stormie Omartian

Published by Harvest House Publishers

Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:

© 2012 Life Publishers International

Springfield, Missouri, SUA

și Life Publishers Romania

Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, România

Tel. 0359.177.636; RDS: 0771.746.787; Mobil: 0744.624.236

E-mail: liferom@rdslink.ro, Website: www.liferomania.ro

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace – electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare, sau oricare altul – cu excepția unor citate scurte incluse în articole de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea prealabilă a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Traducerea:

Editarea: *Luca Crețan*

Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OMARTIAN, STORMIE

Lumină pentru pasul următor / Stormie Omartian

- Oradea : Life, 2012

ISBN 978-973-7908-

2

Romanian Edition.

Printed in Romania by *Tipografia Les s. r. l.*

440097 Satu Mare, str. Arenei, nr. 16

Tel. 0361.427.428

APRECIERI

Mulțumiri speciale

- ☞ soțului meu, Michael, care a crezut puternic în mine și în această carte.
- ☞ copiilor mei, Mandy, Chris și John, pentru dragostea și susținerea voastră.
- ☞ partenerelor mele de rugăciune și bune prietene, Susan Martinez, Katie Stewart, Donna Summer Sudano, Roz Thompson și Jan Williamson, pentru rugăciunile și încurajările voastre.
- ☞ minunatei mele secretare, care îmi este soră și prietenă, Susan Martinez, pentru că binecuvântezi viața mea în atât de multe feluri.
- ☞ lui Bob Hawkins, Jr., Carolyn McCready, Bill Jensen, Julie Tingstrom, Teresa Evenson, Ruth Samsel, Barb Sherrill, Janna Walkup și Betty Fletcher pentru că au prins viziunea acestei cărți și au ajutat la apariția ei. Sunteți cei mai buni!
- ☞ lui Patrick Raffy Frantz pentru fotografiile tale inspirate, cele de la începutul cărții fiind favoritele mele.

Cuprins

Introducere	
1. Învățând să mergem	
2. Când începi să vezi lumina	
3. Refuzând teama de întuneric	
4. Acceptând situația	
5. Dansând în lumină	
6. Plătind factura de curent	
7. Luptând pe linia întâi	
8. Observând ce este bine în această imagine	
9. Testare: Unu, Doi, Trei	
10. Cum să te pregătești pentru pustiu	
11. Predându-ți visurile	
12. Așteptând în culise	
13. Așteptând o chemare	
14. Crezând că nu s-a terminat	
15. Depășind dezamăgirea	
16. Navigând prin momentele întunecoase ale relațiilor	
17. În situații coplesitoare	
18. De mână cu Dumnezeu în vremuri de pierderi	
19. Ieșind din trecut	
20. Păstrând o pasiune pentru prezent	
21. Pasul final: viitorul	
Note	

Introducere

Dumnezeu mă învață din ce în ce mai mult să mă încred în El la fiecare pas pe care îl fac. În mod constant, El mă cheamă să ies din zona mea de confort. Să merg mai degrabă printr-un teritoriu nou decât să stau pe terenul care îmi este familiar. Să mă confrunt cu provocări la nivelul fizic, mental și emoțional. Să fac lucruri pe care știu că nu le-aș putea face singură, fără puterea Lui. De fiecare dată când mi se cere un lucru despre care sunt sigură că nu-l pot realiza doar prin puterea mea, eu văd o imagine în care doar unul sau doi pași sunt iluminați, în vreme ce pașii de dinainte și cei de după sunt ascunși în întuneric și nu se pot vedea. Aceasta imagine descrie umblarea mea cu Dumnezeu. Eu mă încred în El pentru fiecare zi din viață, recunoscătoare pentru fiecare clipă, hotărâtă să văd binecuvântarea momentului, indiferent de circumstanțe. Urmez călăuzirea Lui – chiar și atunci când nu pot vedea unde merg, chiar și atunci când asta mă sperie – pentru că adânc în inima mea eu știu că acești pași simpli ai credinței mă pregătesc pentru veșnicie.

– Stormie Omartian

Veniți...
să umblăm în lumina Domnului.
Isaia 2:5

Destulă lumină

Câteodată doar pasul de acum
sau cel imediat următor,
sunt iluminați pentru mine.
Dumnezeu îmi dă doar lumina de care am nevoie
exact la timpul când am nevoie de ea.
În astfel de vremuri eu merg prin credință supusă,
incapabilă de a vedea viitorul
și neînțelegând nici trecutul prea bine.
Și pentru că lumina pe care totuși o am
este primită de la Dumnezeu,
eu știu că trebuie să resping frica și
îndoiala care amenință să mă cuprindă.
Trebuie să mă hotărâsc să fiu mulțumită unde
mă găsesc și să îi dau voie lui Dumnezeu
să mă ducă acolo unde
trebuie să ajung
Eu merg înainte,
pas cu pas,
crezând pe deplin că
lumina pe care Dumnezeu o revarsă
este într-un totuși suficientă.

*Viața este o umblare.
În fiecare zi noi facem pași.
Viitorul nostru este determinat
de pașii pe care îi facem astăzi.*

Învățând să mergem

Viața este o umblare. În fiecare zi noi facem pași. Viitorul nostru este determinat de pașii pe care îi facem astăzi.

Când cei doi copii ai mei au învățat să meargă, nu ajungeau prea departe și cădeau. Se desurcau mult mai bine dacă întindeau mânuța și mă prindeau de mână. Sau îl prindeau de mână pe tatăl lor. Noi știam să-i conducem departe de pericole și să-i aducem în siguranță acolo unde aveau nevoie să ajungă. Dar uneori ei se grăbeau într-acolo fără ajutorul nostru. În astfel de situații, băiatul meu cădea și se lovea, iar fata se ducea într-o direcție greșită și dădeau de necazuri. Ocazional, noi *lăsam* să se întâmple asta, pentru că voiam ca în final ei să învețe să meargă *fără* ajutorul nostru. Desigur, dacă vedeam vreun pericol, interveneam la timp ca să-i protejăm. Dar scopul nostru era întotdeauna să-i pregătim pentru timpul când nu vor mai avea nevoie de ajutorul nostru. Și eram încântați când îi vedeam experimentând acea bucurie a libertății pentru prima oară.

A învăța să umblăm cu Tatăl nostru ceresc este ceva oarecum diferit. El vrea ca noi să Îl prindem de mână, și vrea să nu-i mai dăm *niciodată* drumul. De fapt, dorința Lui este ca noi să devenim din ce în ce mai dependenți de El la fiecare pas. Asta pentru că El vrea să ne ducă prin locuri pe unde noi nu am mai umblat. Pe înălțimi pe care nici măcar nu ni le putem imagina. Pentru a ajunge la aceasta, noi trebuie să mergem prin văi adânci, să

trecem peste munți periculoși, să călătorim pe teren accidentat și pe cărări înguste ale vieții – locuri în care putem foarte ușor să ne rătăcim sau să alunecăm. Și nu este cu siguranță nicio modalitate prin care noi să ne desprindem alergând singuri înainte și să ajungem în siguranță la destinația planificată de El pentru noi. Și, prin contrast cu modul în care noi ne învățăm copiii, noi nu vom cunoaște *niciodată* bucuria *adevăratei* libertăți până când nu vom înțelege că nu putem face niciun pas fără ajutorul Lui.

Dar depinde de noi ca să facem primul pas. Dacă nu-l facem, nu vom învăța *niciodată* să umblăm cu El. Noi putem fi atât de speriați ca nu cumva să facem vreun pas greșit încât să nu facem niciun pas. Dumnezeu n-a despărțit apele Iordanului pentru evrei până ce ei nu au pășit mai întâi în apă (Iosua 3:15-16). Asta pentru că Dumnezeu întotdeauna cere ca primul pas să fie al nostru. Pentru a face acest prim pas, noi trebuie să privim la Fața lui Dumnezeu, să ne întindem pentru a-L apuca de mână și să zicem: "Condu-mă pe calea pe care Tu ai pregătit-o pentru mine, Doamne. Începând din această zi, eu vreau să merg cu Tine. Eu fac acest prim pas al credinței și am încredere că Tu ieși în întâmpinarea mea. Îndreaptă-mi inima după a Ta."

Îndată ce tu ai făcut *acel* prim pas, Dumnezeu îți va arăta pașii următori care sunt de făcut. El te va învăța cum să umbli în lumina adevărului, revelației și iubirii Sale. Vei descoperi modalități de a evita lucrurile care te separă de El și tot ce are El pentru tine. Vei învăța să te desparți fără ezitare de teamă, depresie, condamnare, singurătate, pierderi, neiertare și dezamăgire. Vei învăța ce înseamnă să umbli prin momentele întunecate ale vieții tale având mângâierea prezenței Sale ca singura ta lumină.

Eu știu cum este să umbli fără lumina Sa. În tinerețea mea eu am rătăcit printr-o confuzie de droguri, alcool, practici oculte, religii orientale și relații nesănătoase, încercând să găsesc o eliberare din durerea emoțională pe care o înduram zilnic. Mă luptam cu disperare să trăiesc, dar cu fiecare decizie pe care o luam și cu fiecare pas pe care îl făceam, eu mă apropiam de moarte. Experimentasem totul, dar nimic nu mă ajutase și eram disperată. Mă pregăteam minuțios pentru sinucidere, dar știam

că în adâncul inimii eu nu doream să-mi iau viața. Dar nu mai puteam trăi cu durerea și nu știam nicio altă cale de a scăpa de ea.

Când o prietenă apropiată a văzut disperarea mea și m-a dus să-l întâlnesc pe pastorul ei, am găsit ceea ce căutasem de multă vreme. Pastorul Jack Hayford mi-a arătat că eu plâng după dragoste, acceptare, scop, împlinire, pace și bucurie și că toate acestea se pot găsi într-un singur loc. Când m-am rugat ”Isuse, vino în inima mea. Iartă-mă că nu trăiesc cum vrei Tu și condu-Mă pe calea pe care Tu o ai pentru mine,” am știut că am găsit acel loc. Era la picioarele Lui. Pentru prima dată, a încolțit în mine speranța. Acela a fost pasul inițial și crucial dintr-o călătorie care avea să-mi transforme viața.

Indiferent cât de departe de Dumnezeu te-ai dus, când îi predai Lui viața ta, se croiește o cărare din locul unde te afli până în locul unde ar trebui să te afli și El îți pune pașii pe acea cărare.

Aceasta este o minune a puterii Sale. În cazul în care cărarea pe care te afli este strâmbă, El o va face dreaptă. Dacă te deplasezi în direcția greșită, El te va îndrepta în direcția cea bună. Dacă te-ai oprit, El te va ajuta să pornești iarăși. Dacă te învârtești în cerc, El îți va corecta traseul și te va ajuta să ajungi la destinație. Simplul fapt că i-ai dat Lui viața ta te va pune imediat pe cărarea corectă și te va orienta în direcția cea bună.

Pe măsură ce tu înaintezi pas cu pas, ținând mâna lui Dumnezeu și lăsându-L pe El să conducă, El te va duce acolo unde trebuie să mergi.

În momentul în care am luat acea decizie, am simțit cum s-a produs o schimbare majoră de direcție. Eu nu știam încotro mă îndrept, dar am zărit o lumină la capătul unui tunel lung și întunecat din viața mea și am început să merg înspre ea, îndepărtându-mă de viața pe care o cunoșteam. Departe de prietenii necredincioși, de obiceiurile distrugătoare, de un stil de viață egoist. Departe de lipsa de speranță, depresie și sentimentul de inutilitate.

∞

Dragostea,
acceptarea, scopul,
împlinirea, pacea
și bucuria pot fi
găsite doar într-un
singur loc.

∞